

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3256/2020
24.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Игор Прља и Виктор Прља, адвокати из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Благомир Поповић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 898/2019 од 29.01.2020. године, у седници одржаној 24.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 898/2019 од 29.01.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 898/2019 од 29.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 20281/16 од 08.06.2017. године, исправљеном решењем истог суда од 05.07.2107. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужене за прекид поступка до окончања парнице која се води пред тим судом П 3824/15. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле да се обавезе тужена да јој на име административне закупнине за месец март 2016. године исплати износ од 5.386,40 динара, са законском затезном каматом од 15.04.2016. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 25.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 898/2019 од 29.01.2020. године, одбијена је жалба тужиле изјављена против пресуде Првог основног суда у Београду П 20281/16 од 08.06.2017. године, као и захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила посебну ревизију, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права

(посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пету судија (став други изреке).

Поступајући по основу цитираних законских одредби, Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиље, јер у конкретном случају није потребно ново тумачење права нити уједначавање судске праксе, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева, за који спор је другостепени суд оценио да се ради о потраживању по правном основу накнаде административне закупнине и сходно томе правилно закључио да тужена није пасивно легитимисана за испуњење обавезе плаћања ове закупнине, будући да у спорном периоду није била носилац станарског права, односно закупац стана на неодређено време. Реч је о посебној врсти закупа, заснованом на одредби чл. 4. и 30. до 39. Закона о становању, тако да није било места примени општег прописа, члана 589. Закона о облигационим односима, на који се тужиља позива у ревизији. Исто тако, ревизијом се не указује на постојање супротних одлука у истој или сличној чињенично правној ситуацији као што је конкретна и о различитом поступању судова по истом захтеву као што је конкретан.

Из наведених разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 468. став 1. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда, донетог у поступку у спору мале вредности, није дозвољена ревизија.

У конкретном случају, побијаном пресудом донетом у другом степену правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, јер висина спорног новчаног потраживања износи 5.386,40 динара, који износ је очигледно испод законом прописаног цензуса од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, из којих разлога је ревизија тужиље недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић